

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

XLI. Contra Monachos Cistercien. Congr. Castellæ appellantes ad externos
Judices, & revelantes negotia Congregationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

1693. & 1694.

latione, Sanctissimus Dominus Noster laudavit, & approbavit, ac tam in Dataria, & Secretaria Brevium, quam a cæteris omnibus Ministris, & Officialibus Curia, ad quos pertinet, perpetuo, & inviolabiliter servari mandavit, sublata omnibus quacumque facultate prædicta Indulta aliter, quam ad formam eorundem Decretorum in posterum expediendi. Hac die 14. Decembris 1693.

summopere cupiamus ejusdem Congregationis quieti, & prospero regimini opportunius etiam consulere, Motu proprio non ad alicujus Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, maturaque deliberatione Nostris, ac de Apostolica potestatis plenitudine ex voto venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium tunc præpositorum Constitutiones prædictorum Prædecessorum Nostrorum, ac Literas desuper confectas, quarum tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum infererentur pro sufficienter expressis haberi volumus, & in eis contenta quacumque auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, & innovamus, illisque perpetua, & inviolabilis firmitatis Apostolicæ robor adjicimus, easque in dicta Congregatione Regularis Observantiæ Sancti Bernardi Regnorum Castellæ æque ac si per ea nominatim edita fuissent sub pœnis omnibus in illis Constitutionibus eo ipso incurrendis inviolate perpetuo observari debere decernimus, & mandamus. Et nihilominus hac Nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, ac statuimus, & ordinamus pro perpetuis futuris temporibus nulli omnino personæ dictæ Congregationis regularis observantiæ Sancti Bernardi liceat ab Ordinationibus, visitationibus, correctionibus, reformationibus, privationibus, depositionibus, aliisque pœnis, & sententiis suorum Abbatum, Visitatorum, aliorumque Prælatorum, seu etiam Abbatibus reformatoris Generalis ejusdem Congregationis ad aliquem Judicem sive Ecclesiasticum, sive sæcularem, aut aliam quacumque personam quavis auctoritate, & dignitate, etiam legali, Ducali, aut alia mundana, aut etiam Archiepiscopali, Episcopali, vel alia Ecclesiastica præfulgentem appellare, aut alias quoquo modo recursum habere, sed ab eorum superioribus Ordinariis ad Abbatem Generalem, & ab illo ad Capitulum intermedium, & ab isto ad Capitulum Generale recurrere, & coram eis de eorum Juribus experiri juxta dicti Ordinis, & Congregationis privilegia, & regularia Instituta teneantur, a prædicto tamen Capitulo Generali pro notoria, & manifesta injustitia, ac in eventum denegatæ Justitiæ ad Sedem Apostolicam, ut præfertur, dumtaxat recurrere valeant. Insuper ejusdem Congregationis Abbati Reformatori Generali, aliisque Abbatibus, Abbatissis, Prioribus, Priorissis, Monachis, Monialibus, & universis, & singulis utriusque sexus Regularibus personis perpetuo interdiciamus, & prohibemus, ac in virtute Sanctæ Obedientiæ districtius præcipiendo mandamus, ne unquam tempore non solum de hujusmodi causis, sed etiam de quibuscumque aliis rebus, & negotiis Congregationis ad quascumque personas sæculares, & Ecclesiasticas extra dictam Congregationem, etiam Reges, Duces, & alios Principes sæculares, necnon quoscumque in Ecclesiastica Dignitate constitutos, Archiepiscopos, Episcopos, & alios Ecclesiasticos Prælatos scribere culpas Religiosorum, & pœnas quibus plectuntur, & alias res, quæ extraneis personis nota esse minime decet tam per literas, & memorialia, quam oretenus per se, vel per aliquam interpositam personam, directe, vel indirecte, tacite, vel expresse quovis quæsito colore, vel ingenio significare, & notas facere de eorum Prælati, aut de omnibus, aut singulis utriusque Sexus ejusdem Congregationis regularibus personis supranominatis penes prædictas personas conquesti, aut coram illis aliqua ipsorum Prælatorum, & dictarum Personarum crimina objicere, aut alia facere, dicere, tractare, quæ ad Religionem, seu Religiosos ipsos pertineant, audeant, seu præsumant. Qui vero in aliquo præmissorum contra præsentium tenorem venire, aut aliquid attentare præsumerint, eos excommunicationis lætæ sententiæ, ac perpetuæ privationis activæ, &

Item dicitur prohibita fuit d. appellatio, necnon manifestatio negotiorum Congregationis sub gravibus pœnis.

Excepta fuit appellatio ad Pontificem in uno casu.

XLI.

Confirmatur Constitutio Clem. VIII. qua interdicatur Monachis Congreg. Regularis Castellæ Ord. Cisterciens. in Regno Portugallia appellatio ad externos judices, & manifestatio negotiorum Congregationis.

Laudata Const. ed. fuit 1592. Aug. 22. P. 1. Hujus Pontificis Const. ed. 1693. Jan. P. 2. prohibita fuit acceptio illegitimos, & expulsi. Et Clem. XI. Const. ed. 1701. Feb. 19. P. 1. agitur de Vocalibus.

Dat. 24. Mart. 1694. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris pro felici Christianifidelium sub suavi Monastici Instituti jugo vota sua Altissimo reddere laudabiliter satagentium statu conservandi, illorumque Religiosâ quiete firmiter stabilienda pie, provideque emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis Nostrî præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

§. 1. Dudum siquidem felic. record. Clemens Papa VIII. Prædecessor Noster, ut Religiosâ Monachorum Congregationis regularis observantiæ Sancti Bernardi Castellæ Ordinis Cisterciens. tranquillitati, prosperoque regimini salubriter consuleret, Literas in simili forma Brevis edidit tenoris, qui sequitur, videlicet - *Clemens Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam*, Pastoralis Nostræ sollicitudinis ratio postulat, ut in his auctoritatis Nostræ partes libenter interponamus, per quæ Religiosorum status quieti, ac prospero regimini opportune consulatur. Sane cum Religiosorum proprium sit in humilitatis, & obedientiæ spiritu, Deo servire, & a sæcularium rerum cura, a qua cum Religionem profitentur omnino se subtraxisse, debent penitus liberasse, nihil magis eorum quietem perturbare potest, quam si contra proprium hujusmodi Institutum Superioribus obedire, reculare, ac ad sæculares personas pro eorum regularibus negotiis recurrere non vereantur. Hoc siquidem incommodum ex Ordine Cisterciens. submovere, eique obviare cupientes felic. record. Alexander IV., Pius II., & Innocentius VIII., ac alii forsitan Romani Pontifices Prædecessores Nostrî per suas perpetuo valituras Constitutiones inter cætera statuerunt, quod personæ Regulares Ordinis Cisterciens. aliquo prætextu, vel occasione ab ordinationibus, & correctionibus quibuscumque tam suorum Abbatum, & Prælatorum, quam etiam Abbatissis, & Capituli Generalis appellare, aut curas, & querelas suas extra dictum Ordinem educere, præterquam pro notoria, ac manifesta injustitia, & in eventum denegatæ justitiæ a Capitulo Generali ad Sedem Apostolicam tantum appellare, & recursum habere non possint, prout in eorundem Prædecessorum literis plenius continetur. Cum autem hoc ipsum in Congregatione regularis observantiæ Sancti Bernardi Regnorum Castellæ, quæ ejusdem Ordinis Cisterciens. existit, & eisdem Privilegiis ac Regularibus Institutis utitur inviolabiliter observari maxime deceat, & Nos

Constitutio Clem. VIII., qua

Confirmata fuit Prædecessorum Constitutiones super dicta re pro Congregatione Castellæ.

passiva vocis, ac Dignitatum, Officiorum, & administrationum, quorumcumque, inhabilitatiffique ad illa, & alia in posterum obtinenda, carcerisque mancipationem unius anni in cuius omnibus quartis, & sextis feriis disciplinas in Capitulo suscipiant, & in Refectorio panem, & aquam tantummodo in terra manducent penas, ad quas incurrendas solæ appellationum interpositiones, ac literæ, aliaque contra tenorem huiusmodi attentata ubique tam in Iudicio, quam extra fidem faciant, eo ipso incurrisse, & incurere declaramus, pœnasque huiusmodi a Nobis tantum, & Romanis Pontificibus remittendas contra eos irremissibiliter infligimus, & promulgamus, Mandantes in virtute Sanctæ Obedientiæ universis, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælati, seu ut præfertur, in Ecclesiastica Dignitate constitutis, & aliis personis Ecclesiasticis, ut prædictæ Congregationis quiete illius Religiosos quoscumque ad eos forsitan recurrentes contra præmissa delinquentes eorum Superioribus puniendos relinquunt, nec illis aliquo modo contra earumdem præsentium tenorem favcant, aut delinquendi occasionem præbeant. Reges autem, Duces, & Principes temporales paterne in Domino hortantes, ut qui libertatem Ecclesiasticam, & Religiosorum quietem tamquam Catholici Principes tueri tenentur huius Congregationis prosperum, & pacificum statum, qui ex præmissorum occasione maxime pendet, conservari curent, & studeant. Decernentes insuper præsentis Literas, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vicio aut intentionis Nostræ, vel quocumque alio defectu, notari, impugnari, vel redargui posse, neque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus Literarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut contrariis dispositionibus comprehendendi, sed semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, suosque plenos, & integros effectus sortiri, & obtinere: Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, & Casuarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ac alios ad quos spectat, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane quicquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca Dilecto filio Abbati, & Reformatori Generali Congregationis prædictæ nunc, & pro tempore existenti per præsentis committimus, & mandamus, quatenus præmissa omnia statim post præsentium susceptionem in Congregatione prædicta, & in omnibus eius utriusque sexus Monasteriis publicari, eaque omnia tam per se, quam per Visitatores Ordinarios, omnesque alios inferiores ejusdem Congregationis Prælatos ab omnibus utriusque sexus ejusdem Congregationis Regularibus personis inviolabiliter observari faciat. Contradictores, & inobedientes supradictis & aliis pœnis juxta ejusdem Congregationis regularia Statuta, aliisque opportunis Juris, & facti remediis, appellatione omnino postposita compescendo. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quibuscumque Statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & ad verbum expressa mentio habenda esset, tenores huiusmodi, ac si ad verbum infererentur, præsentibus

pro expressis habentes hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentis Literæ inter Statuta, & diffinitiones ejusdem Congregationis perpetuo observandæ describantur; & earum transumptis etiam impressis manu Secretarii dictæ Congregationis, aut alicujus Notarii publici, necnon sigillo ipsius Congregationis, vel alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, indubia ubique in Iudicio, & extra æque, ac præsentibus ipsis fides adhibeatur. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 22. Augusti 1592. Pontificatus Nostri Anno Primo.

§. 2. Cum autem, sicut dilecti filii Monachi Congregationis præfatæ in Regno Portugalliæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi præmissa, quo firmis subsistant, & inviolabiliter serventur, Apostolicæ confirmationis Nostræ robore communiti summopere desiderent. Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præfatis Clementis Prædecessoris Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 3. Decernentes easdem præsentis Literas, semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam casuarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præfatis Clementis Prædecessoris Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, in Iudicio, & extra illud, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori sub Annulo Piscatoris die XXIV. Martii MDCXCIV. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Confirmatur Decretum Congregationis Epif. & Reg. de Lectoribus Monachorum Eremitarum S. Hieronymi Lombardiæ post 12. annos ad Prioratus Titulares promovendis.

De electione Priorum aliorumque extat Greg. XIII. Const. ed. 1574. Maji 26. P. 3. Et hujus Pontificis Const. ed. 1695. Jan. 19. P. 4.

Preces Monachorum Regni Portugalliæ.

Confirmatio relatæ Constitutionis.

Clausula.

XLII.